

Publicerad 2007-03-01 11:46 av ania

min dotter ville inte alls skynda sig på mornarna, till allt vad man nu \"måste\" i samhället. Hon ville inte ha del i min plikt-stress, och hon var bra på att visa det...

det här hände också i Stureby

-Jag AVSPYR dig skrek hon och

-Jag AVSPYR dig skrek hon, och jag vart lite blek

ja, jag fruktade henne då

Fruktade

Hon är tre när det händer

-Jag lär Dig säger hon, fortfarande i Stureby,- det är JAG som

lär DIG och jag försöker hålla mig

ja, hon skrämmer skiten ur mig med sin klarsyn, jag ville

blinka bort, blunda, få migrän

Men

jag är tacksam att hon kom till mig

glad att hon slåss med mig, auktoriteten, om sitt tempo

Jag ville lära henne passa in, ville lära henne samhällets takt

hon bara skrek, rasande, - Du ska lära dig av mig!

Min läromästare har en dröjsamhet att lära ut, med våld om jag

lyssnar dåligt

- Du fattar ju inte! slår hon in i min mage, - jävla kärring, naglar

hon fast på mina armar,

jag blöder och gråter för min dumhets skull

det är vid köksbordet man lär sig

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren ania med Poeter.se id #14594 innehar upphovsrätten